

آیا روایت «حُسَيْنٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْ حُسَيْنٍ»

در کتب اهل سنت با سند صحیح نقل شده است؟

پاسخ:

این روایت از طریق یعلی بن مره عامری با سند صحیح در منابع برادران اهل سنت آمده است. متن این

روایت با این سند معتبر در کتاب «المصنف» ابن ابی شیبہ استاد بخاری این چنین آمده است:

حَدَّثَنَا عَفَّانُ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهَيْبٌ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي رَاشِدٍ، عَنْ يَعْلَى الْعَامِرِيِّ، أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى طَعَامٍ دَعَا لَهُ، فَإِذَا حُسَيْنٌ يَلْعَبُ مَعَ الْعِلْمَانِ فِي الطَّرِيقِ، فَاسْتَقْبَلَ أَمَامَ الْقَوْمِ ثُمَّ بَسَطَ يَدَهُ وَطَفِقَ الصَّبِيُّ يَفْرُ هَاهُنَا مَرَّةً وَهَاهُنَا، وَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ يَضْحَكُهُ حَتَّى أَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ فَجَعَلَ إِحْدَى يَدَيْهِ تَحْتَ ذَقْنِهِ وَالْأُخْرَى تَحْتَ قَفَاهُ، ثُمَّ أَقْنَعَ رَأْسَهُ رَسُولُ اللَّهِ فَوَضَعَ فَاهُ عَلَى فِيهِ، فَقَبَّلَهُ، فَقَالَ: حُسَيْنٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْ حُسَيْنٍ، أَحَبَّ اللَّهُ مَنْ أَحَبَّ حُسَيْنًا، حُسَيْنٌ سِبْطٌ مِنَ الْأَسْبَاطِ.

یعلی بن مره عامری می‌گوید: همراه رسول خدا به مهمانی که دعوت شده، بود خارج شدم. حسین علیه

السلام همراه کودکان در میان راه بازی می‌کرد. رسول خدا جلوی آنها ایستاد و دست خود را گشود؛ اما این کودک

(امام حسین) از این طرف به آن طرف فرار می‌کرد و رسول خدا او را به خنده می‌آورد. تا این که حضرت او را

گرفت یک دستش را زیر چانه و دست دیگر را در پشت گردنش قرار داد سپس سرش را بالا گرفت و دهانش

را به دهان حسین گذاشت و او را بوسید. پس از آن فرمود: حسین از من است و من از حسینم، خداوند دوست

بدارد کسی را که حسین را دوست بدارد. حسین اولاد خاصی است.

مصنف ابن ابی شیبہ، ج ۶، ص ۳۸۰

این سند طبق برنامه جوامع الکلم (برنامه رجالی که اهل سنت آن را تدوین کرده است) حسن است:

الحکم علی المتن: حسن

تصحیح سند روایت از سوی علمای اهل سنت

۱. ترمذی:

ترمذی از علمای بزرگ اهل سنت با اندک تغییر در ابتدای سند این روایت را از یَعْلَى بن مُرَّة نقل کرده و

در پایان این روایت را حسن می‌داند:

۳۷۷۵ حدثنا الْحَسَنُ بن عَرَفَةَ حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ بن عَيَّاشٍ عن عبد اللَّهِ بن عُثْمَانَ بن خَيْثَمٍ عن سَعِيدِ بن

رَاشِدٍ عن يَعْلَى بن مُرَّة قال قال رسول اللَّهِ صلى الله عليه وسلم حُسَيْنٌ مِنِّي وأنا من حُسَيْنٍ أَحَبَّ اللهُ من أَحَبَّ حُسَيْنًا

حُسَيْنٌ سِبْطٌ من الْأَسْبَاطِ قال أبو عيسى هذا حَدِيثٌ حَسَنٌ .

سنن الترمذی ج ۵ ، ص ۶۵۸

۲. حاکم نیشابوری:

حاکم علی الاطلاق اهل سنت نیز سند این روایت را ابن ابی شیبیه آورده، صحیح می‌داند:

۴۸۲۰ حدثني محمد بن صالح بن هانئ ثنا الحسين بن الفضل البجلي ثنا عفان ثنا وهيب ثنا عبد الله بن

عثمان بن خثيم عن سعيد بن أبي راشد عن يعلى العامري أنه خرج مع رسول الله صلى الله عليه وسلم إلى طعام دعوا

له ... فقال حسين مني وأنا من حسين أحب الله من أحب حسيناً سبط من الأسباط.

هذا حديث صحيح الإسناد ولم يخرجاه.

المستدرک علی الصحیحین، ج ۳، ص ۱۹۴

۳. احمد کنانی

احمد بن ابو بکر کنانی نیز روایت را نقل کرده و در پایان به «حسن» بودن سند و توثیق رجال آن تصریح

کرده است:

(٥٣) حدثنا يعقوب بن حميد بن كاسب حدثنا يحيى بن سليم عن عبد الله بن عثمان بن خيثم عن سعيد

بن أبي راشد أن يعلى بن مرة حدثهم أنهم خرجوا مع النبي صلى الله عليه وسلم إلى طعام دعوا له ... وقال حسين

مني وأنا من حسين أحب الله من أحب حسيناً سبط من الأسياب. هذا إسناد حسن رجاله ثقات.

مصباح الزجاجة، ج ١، ص ٢٢

٤. ابن أبي الدنيا:

أبو بكر عبد الله بن محمد، معروف به ابن أبي الدنيا نیز سند روایت را «حسن» دانسته است:

حدثنا يوسف بن موسى حدثنا عبيد الله بن موسى عن مسلم بن خالد المكي عن عبد الله بن عثمان بن خثيم

أخبرني سعيد بن أبي راشد عن يعلى العامري أن النبي صلى الله عليه وسلم فغر فاه الحسين فقبله ثم قال (أحب

الله من أحب حسيناً وحسناً سبطان من الأسياب) (إسناد حسن).

البغدادي، أبو بكر عبد الله بن محمد بن عبيد ابن أبي الدنيا، العيال، ج ١، ص ٥١

٥. هيثم:

علي بن ابو بكر هيثمی نیز سند این روایت را حسن دانسته است:

وعن يعلى بن مرة قال كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم ثم قال رسول الله صلى الله عليه وسلم حسين مني

وأنا منه أحب الله من أحبه الحسن والحسين سبطان من الأسياب. قلت رواه الترمذي باختصار ذكر الحسن رواه

الطبراني وإسناده حسن .

مجمع الزوائد، الهيثمی، ج ٩ ص ١٨١

٦. ابن حبان:

این روایت در صحیح ابن حبان هم ذکر شده و نشانه این است که از نظر وی صحیح است.

ذکر إثبات محبة الله جل وعلا لمحبي الحسين بن علي:

أَخْبَرَنَا الْحَسَنُ بْنُ سَفْيَانَ حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ حَدَّثَنَا عَفَّانُ حَدَّثَنَا وَهَيْبُ بْنُ خَالِدٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَانَ
بْنِ حُثَيْمٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي رَاشِدٍ عَنْ يَعْلَى الْعَامِرِيِّ أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى طَعَامٍ دُعُوا ...
وَقَالَ حُسَيْنٌ مِنِّي وَأَنَا مِنْ حُسَيْنٍ أَحَبَّ اللَّهُ مَنْ أَحَبَّ حُسَيْنًا حُسَيْنٌ سَبَطَ مِنَ الْأَسْبَاطِ

صحيح ابن حبان ج ١٥، ص ٤٢٧

٧. الباني:

الباني نیز سند روایت را که از ترمذی نقل کرده حسن می‌داند:

(سنن الترمذی)

٣٧٧٥ حدثنا الحسن بن عرفة حدثنا إسماعيل بن عياش عن عبد الله بن عثمان بن خثيم عن سعيد بن راشد
عن يعلى بن مرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم حسين مني وأنا من حسين أحب الله من أحب حسيناً
حسين سبط من الأسباط قال أبو عيسى هذا حديث حسن وإنما نعرفه من حديث عبد الله بن عثمان بن خثيم وقد
رواه غير واحد عن عبد الله بن عثمان بن خثيم .

تحقيق الألباني :

حسن، ابن ماجه (١٤٤)

صحيح وضعيف سنن الترمذی - (ج ٨ / ص ٢٧٥)

و در کتاب دیگرش سند را صحيح اعلام کرده است:

١٢٢٧ - (صحيح)

[حسين مني وأنا من حسين أحب الله من أحب حسيناً سبط من الأسباط] . (صحيح)

السلسلة الصحيحة - مختصرة - (ج ٣ / ص ٢٢٩)

علاوه بر افراد نامبرده، احمد بن حنبل در مسند، بخاري در «ادب المفرد»، ابن ماجه در «سنن» و طبراني

در «المعجم الكبير» و ... این حديث را نقل کرده‌اند.

مسند أحمد بن حنبل، ج ٤، ص ١٧٢

الأدب المفرد، ج ١، ص ١٣٣

سنن ابن ماجه، ج ١، ص ٥١

المعجم الكبير، ج ٣، ص ٣٣

شرح مختصري از روایت:

این روایت مقام بلند و معنوی حضرت سید الشهداء علیه السلام را در نزد رسول خدا بیان می‌کند. مناوی

شرح و تفسیر جمله رسول خدا (ص) را از زبان «وکیع» ابو بکر محمد بن خلف که در نزد اهل سنت معروف به

«قاضي» است، چنین نقل کرده است:

قال القاضي كأنه بنور الوحي علم ما سيحدث بين الحسين وبين القوم فخصه بالذكر وبين أنهما كشيء واحد

في وجوه المحبة وحرمة التعرض والمحاربة وأكد ذلك بقوله أحب الله من أحب حسينا فإن محبته محبة الرسول

ومحبة الرسول محبة الله.

قاضي گفته است: گویا رسول خدا با نور وحی می‌دانسته است که میان حسین و امت چه حادثه‌ای واقع

می‌شود؛ از این جهت شخصاً حسین را در این روایت ذکر کرده و این مطلب را یاد آورد شده که پیامبر و حسین

در وجوه محبت، حرمت تعرض و جنگ با او یکی است و این مطلب را با این گفتارش: أحب الله من أحب حسينا،

تأکید کرد؛ زیرا محبت به حسین محبت رسول خدا و محبت رسول، محبت خداوند است.

فيض القدير، ج ٣، ص ٣٨٧

موفق باشید

گروه پاسخ به شبهات

مؤسسه تحقیقاتی حضرت ولی عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف)